

Rapport fra Lausannebevegelsens 4. misjonskonferanse i Seoul, Sør-Korea 22. –28. september 2024

v/Mirjam Syltebø Endalew

Bakgrunn

Lausannebevegelsen er et globalt fellesskap som arbeider for å mobilisere kristne ledere til samarbeid for verdensevangelisering. Da organisasjonen ble stiftet, var det til dels som en reaksjon på en sterkere sosial og politisk profil i Kirkenes verdensråds arbeid med misjon, som noen mente svekket arbeidet med evangelisering.

John Stott var en av initiativtakerne bak bevegelsens første konferanse som fant sted i Lausanne i 1974. Den andre globale misjonskonferansen i regi av Lausannebevegelsen fant sted i Manila i 1989, og den tredje i Cape Town i 2010.

Lausannebevegelsens fjerde globale misjonskonferanse fant sted i Incheon-Seoul i Sør-Korea 22-28. september 2024. Biskop Stein Reinertsen og undertegnede deltok fra Den norske kirke. I tillegg var flere av Den norske kirkes samarbeidsorganisasjoner representert. Kjetil Vestel Haga deltok fra Normisjon, og Øyvind Haraldseid deltok fra Bibelselskapet.

Kirkelig forankret misjonsforståelse

Tema for konferansen var «Let the Church Declare and Display Christ Together». Med tanke på at kirkeforståelse har vært, og til dels fortsatt er, et omstridt tema i samtalene om misjonsforståelse, både internasjonalt og ikke minst i Norge, er det interessant å merke seg kirkens sentrale plass i temaet for konferansen.

Et slags mangfoldig fellesskap

I informasjonen vi mottok i forkant av konferansen, var det tydelig at arrangørene var opptatt av at deltakerne skulle representere et slags mangfold. Målet var å ha deltakere fra hver nasjon og folkegruppe, og at minst 40 % av deltakerne skulle være kvinner.

Den endelige deltakerstatistikken viser at 29 % av deltakerne var kvinner. Den geografiske fordelingen viser at Asia var godt representert, og at Nord-Amerika fortsatt er overrepresentert:

Nord-Amerika: 25.5 %

Øst-Asia: 13.4 %

Europa 13 % (Norge 1 %)

Sør-Asia: 10.3 %

Engelsk, portugisisk og spansk-talende Afrika: 10.3 %

Sør-Øst-Asia: 9.6 %

Latin-Amerika: 7.7 %

Oceania: 3 %

Fransktalende Afrika: 2.5 %

Midtøsten og Nord-Afrika: 2 %

Eurasia: 1.6 %

Karibia: 1.1%

Et av målene med konferansen var å knytte kontakt og bygge fellesskap på tvers av geografiske og kulturelle grenser. Det var tilrettelagt for dette ved at alle deltakerne var plassert ved småbord med deltakere fra andre deler av verden. Etter hver presentasjon fra scenen var det satt av tid til samtale rundt bordene. Dette fungerte svært godt, og mange av deltakerne gav uttrykk for at noe av det beste ved hele konferansen var nettopp fellesskapet og samtalene i disse smågruppene. Mens det i en del andre økumeniske sammenhenger ofte er fokus på utdanningsnivå og posisjoner, er det i Lausanne- bevegelsen lite fokus på titler. Det synes å være et sterkt ønske om å kommunisere at alle roller er like verdifulle og viktige.

Foto: Smågruppe med deltakere fra India, Kenya, Uganda, Norge og Iran

Det kan synes som at lederteamet i fordeling av taletid fra scenen hadde bevissthet om representasjon med hensyn til kjønn og geografisk og kulturelt mangfold. Det ble imidlertid etter hvert tydelig at de som hadde fått taletid på forhånd, hadde fremlagt et manus som måtte godkjennes av ledergruppen. Ruth Padilla DeBorst sin presentasjon om rettferdighet ble gjenstand for mye diskusjon. Hun ble bedt om å beklage at hun gav uttrykk for medfølelse med lidelsene til det palestinske folk, mens de israelske gislene ikke ble nevnt. Padilla DeBorst nektet å beklage, og det endte med at ledelsen for konferansen beklaget at de ikke hadde vært mer kritiske i gjennomlesningen av manuset på forhånd.

Polariserende uttalelse

På konferansens første dag ble uttalelsen «The Seoul Statement» presentert. Uttalelsen er ment å si noe grunnleggende om Lausannebevegelsens identitet og retning for årene som kommer. Uttalelsen ble ikke fremforhandlet under konferansen, men var forberedt på forhånd av en gruppe representanter under ledelse av sentralt plasserte personer i bevegelsen.

Uttalelsen kan leses her: [The Seoul Statement - Lausanne Movement](#) Uttalelsen er omstridt og har høstet mye kritikk, blant annet for svekket fokus på evangelisering, og for manglende fokus

på klimaendringer og fattigdomsbekjempelse. 15 av de 97 punktene i uttalelsen handler om seksualitet. Den palestinske delegasjonen var glade for uttalelsens punkt 84¹ som omhandler teologisk legitimering av menneskerettighetsbrudd. Samtidig kritiseres uttalelsen for å fremme erstatningsteologi.

I introduksjonen av uttalelsen legges det vekt på at uttalelsen må leses i sammenheng med uttalelsene fra de tidligere konferansene, altså Lausannepakten, Manilatraktaten og Cape Town-forpliktelsen. Bekjempelse av fattigdom og rasisme var sentrale tema i Cape Town-forpliktelsen, og i sin respons til kritikken av uttalelsen sier ledelsen at når noen tema ikke er nevnt i Seoul-uttalelsen, må det ikke forstås som at Lausannebevegelsen ikke er opptatt av disse temaene. Cape Town-forpliktelsen gjelder fortsatt.

Foto: Seminargruppe med deltakere fra Hong Kong, Palestina, Norge, Brasil og Japan

The State of the Great Commission Report

I forkant av konferansen ble det utarbeidet en omfattende rapport på over 500 sider med tittelen «The State of the Great Commission Report». Som tittelen sier, er rapporten et forsøk på å beskrive situasjonen i arbeidet med evangeliets utbredelse i verden. Rapporten presenterer en mengde statistiske data og inneholder en rekke temaartikler. Det fremgår av rapporten at redaksjonskomiteen har vært opptatt av at bidragsyterne skal representere et slags mangfold av bakgrunner.

¹ *It is critically important that Christians think clearly about biblical peoples when they (e.g. Israelites, Egyptians, Syrians) are associated by name, history, geography, or ancestry with modern nation-states (e.g. Israel, Egypt, Syria) and the peoples who live under the political sovereignty of these states (Jews, Palestinians, Arabs, Copts, Druze, Armenians, Kurds, and many more). God is fulfilling his promises to all these peoples—both Jews and Gentiles—through the good news of Jesus, the Messiah. In the Middle East, and elsewhere, Christian leaders must work to correct theological errors that provide ideological justification for unjust violence against innocent civilians or seek to legitimise violations of international humanitarian law. (Point 84 in The Seoul Statement)*

Den norske delegasjonen

Fra Norge deltok omtrent 50 personer fysisk. I tillegg var det lagt til rette for digital deltagelse. Blant dem som deltok fysisk, var det 11 kvinner. Kjønnsbalansen i den norske delegasjonen var slik dårligere enn den totale kjønnsbalansen. En stor del av delegatene fra Norge er ledere i medlemsorganisasjonene i Norsk Råd for Misjon og Evangelisering (NORME), og sammensetningen av delegasjonen reflekterer sammensetningen av ledere i disse organisasjonene.

Foto: Store deler av den norske delegasjonen

Relasjonen til Kirkenes verdensråd, KV

Under konferansen i Cape Town i 2010 var generalsekretær i Kirkenes verdensråd Olav Fykse Tveit invitert som taler. Ifølge direktøren for KVs kommisjon for misjon og evangelisering Peter Cruchley var Kirkenes verdensråd hverken invitert til å tale eller til å delta på konferansen i Seoul.

Oppsummering

Fra Den norske kirkes side har vi vært opptatt av å forsøke å bygge broer mellom de økumeniske og de evangelikale fellesskapene, og vi ønsker å oppfordre NORME til å melde seg inn i KVs kommisjon for misjon og evangelisering. Fremover blir det viktig å huske at mangfoldet innad i NORMEs medlemsorganisasjoner og innad i Lausannebevegelsen er større enn det noen av uttalelsene og noen av de mest dominerende stemmene kan gi inntrykk av. I Seoul kom dette mangfoldet til syne blant annet i diskusjonene rundt uttalelsen fra Seoul og DeBorst's presentasjon, men også i de mange uformelle samtalene. Den norske kirkes samarbeidsorganisasjoner, kontakten mellom NORME og Den norske kirke, og Den norske kirkes deltakelse under konferansen kan være et viktig bidrag til å styrke mangfoldet og forebygge ytterligere polarisering.